

JMÁ%oNO A JMENINY - 7.

PondĀvlĀ-, 01 ĀTMĀ-jen 2018

Je vĀjeobecnĀ› znĀjmo, Ā¾e zkracujĀ-cĀ- se dĀĉlka sluneĀ•nĀ-ho svitu pĀsobĀ- ĀjpatnĀ› nejen na nĀjladu Ā•lovĀ›ka, ale takĉ na jeho sexuĀjlnĀ- apetit. I z tohoto dĀvodu se mluvĀ- o sexuĀjlnĀ› mĀĉnĀ› aktivnĀ›jĀjĀ-ch a chladnĀ›jĀjĀ-ch seveĀTManech oproti vĀjĀjnivĀ½m a horkokrevnĀ½m jiĀ¾anĀm. NejlepĀjĀ-m a nejlevnĀ›jĀjĀ-m lĀĉĀivem je prĀ½ sex. To, Ā¾e pĀsobĀ- blahodĀjrnĀ› na psychiku Ā¾en, potvrdily prĀ½ vĀ½zkumy lĀĉkaĀTMĀ. Takto se prĀ½ nejlĀĉpe zbavĀ-te svĀ½ch stresĀ-, depresĀ- a migrĀĉn...

Igor (1. 10.) je

ruskĀj forma staroislandskĀĉho jmĀĉna Ingvarr a od nĀ›j odvozenĀĉho severskĀĉho jmĀĉna Ivar, nebo Ivor. Doslova to znamenĀj ĀĉzhlĀ-dajĀ-cĀ- IngĀĉ. NejednĀj se ovĀjem o inĀ¾enĀ½ra - nĀ½brĀ¾ o staroislandskĀĉho boha plodnosti, kterĀ½ se jmenoval ING. Slovo varr nĀjm pĀTMipomĀ-nĀj nĀ›meckĀĉ "warten", z Ā•ehoĀ¾ je odvozeno poĀ•eĀjtĀ›lĀĉ "varta, vartovat". JmĀĉno Igor je oblĀ-beno hlavnĀ› v Rusku a v bĀ½valĀ½ch zemĀ-ch SovĀ›tskĀĉho svazu. MĀ-Ā¾e za to knĀ-Ā¾e Igor - vlĀdce KyjevskĀĉ Rusi.

NĀ›kteĀTMĀ-

vĀ›dci se domnĀ-vajĀ-, Ā¾e s nĀ›stupem Igora na trĀn konĀĀ- vlĀjda VarjagĀ- a k moci se dostĀjvajĀ- slovanskĀĉ dynastie - tomu ovĀjem odporuje fakt, Ā¾e Igor - tedy Ingvarr - je varjaĀ¾skĀĉ jmĀĉno. OvĀjem, mohl bĀ½t synem varjaĀ¾skĀĉho otce a slovanskĀĉ matky. CoĀ¾ nikoho neudivĀ-, protoĀ¾e Slovani mĀ›li - a majĀ- - vĀ¾dycky hezkĀĉ holky. A kdopak asi Igorka uĀil mluvit??? Samo sebou, Ā¾e maminka - otec buĀ• bojoval, nebo mĀ›l jinĀĉ starosti a na to, aby uĀil synka paci paci paciĀ•ky, nebo vaĀTMila myĀjĀka kaĀjĀku, prostĀ› nemĀ›l Ā•as. A tak se SlovanĀĉ dostali k vlĀjdĀ› na KyjevskĀĉ Rusi.

U

nĀ›s moc IgorĀ- nenĀ- - sem tam by se nĀ›jakĀ½ naĀjel - ovĀjem dĀ-ky filmu "ObecnĀj Ājkola" se v zemĀ-ch Ā•eskĀ½ch i po svĀ›tĀ› proslavil uĀitel a krotitel zvlĀĀĉ mlĀjdeĀ¾e Igor HnĀ-zdo.

Olivie, Oliver (2. 10.) U

tĀ›chto jmen je pĀvod jasnĀ½ - je odvozen od jmĀĉna stromu, kterĀ½ pro obyvatele stĀTMedomoĀTMĀ-, jiĀ¾nĀ- Evropy a severnĀ- Afriky znamenĀj vĀjechno - plody k jĀ-dlu, olej, dĀTMevo a chladvĀ½ stĀ-n v letnĀ-m Ā¾Ājru. Je to strom vĀjĀ¾enĀ½, po generace pĀ›stovanĀ½ a opeĀovĀjvanĀ½ a milovanĀ½ - oliva. Oliver je potom olivĀjĀTM - tedy Ā•lovĀ›k o olivy peĀujĀ-cĀ- a Olivie je jeho Ā¾enskĀj podoba. Je to jmĀĉno vĀjĀ¾enĀĉ a zejmnĀĉna v pĀTMĀ-moĀTMskĀ½ch zemĀ-ch velice oblĀ-benĀĉ. Co se tĀ½Ā•e svatĀ½ch patronĀ› tohoto jmĀĉna tak existovaly dvĀ› Olivie - jedna Ā¾ila v Brescii a druhĀj v Tunisu a obĀ› byly pro svou kĀTMesĀ¾anskou vĀ-ru umĀ•eny, jak jinak. A to je takĀĉ vĀje, co se o nich vĀ-... Zato SvatĀ½ Oliver je znĀjm. Jmenoval se Oliver Plunket, narodil se r 1629 v Irsku, v bohatĀĉ a urozenĀĉ rodinĀ›. Studoval v Ā-Ā-mĀ› a dost mu to Ājlo, protoĀ¾e se stal v pouhĀ½ch devĀ›tatĀTMiceti letech arcibiskupem v Armaghu a irskĀ½m

primasem. Ale lehce to rozhodně nemám. V Anglii byli katolíci pronásledováni a tak šlo v podstatě v ilegalitě. V roce 1673 byl papežem protikatolický zákon zvaný test-act, a tím byl i arcibiskup donucen přisobit tajně. Ale každá doba má své pípicly a udavače - a každá nesvobodná země má své - netřeba se to tedy jen řešit, jak bychom se mylně domnívali. I tehdy tomu tak bylo. Oliver Plunket byl zrazen, uvězněn, odsouzen pro velezradu a následně oběť a navěc roztrvrcen - snad, aby rozhodou neoběť. No, ale dostalo se mu zástupců - dvanácti - v roce 1975 byl papežem mezi svatými. Znamy jsou Oliverovi jsou spousta, jsou mezi nimi vědci, umělci, státníci - ale papež přiměl si jednoho, kterému následně svatým smutným - ale nakonec dobře končí - osudem dojmá - malý celý - tedy Olivera Twista.

Bohumil (3. 10.)

Tady papežem netřeba. Bohumil je člověk bohu milý a nejenom jemu. Nicméně, je to slovanský papežek jména Theofilos, což znamená totéž, náměcká doba tohoto jména je Gottlieb. Latinský papežek je pak Amadeus - tedy někdo, kdo boha miluje, nebo někdo, kdo je bohem milován. Stejně tomu je i u ostatních jazyků - Bohumil - tedy Bohouš, Bůha, Bůha - jak je komu libo. U nás jejich asi tyadvacet tisíc. Bohumilové se také proslavili, například spisovatel Bohumil Váňa, Československý generál Bohumil Boček, legendární český stolní tenista Bohumil Váňa, Bohumil Kubišta - český malíř - ale hlavně!!!! Bohumil Hrabal, spisovatel, který miloval kočky a psal nádherně drsně, náměcký papežek - bůha ze života a proslul svým nekonečným laskavým humorem a je ten, milován a obdivován například generacemi. Naštěstí - se našel i režisér, který jeho díla velkým citem natočil podle jeho papežek - slavě - spáchy zde i ve své době Film Ostře sledovaný vlaky dostal dokonce i slavného Oscara. Popřejme tedy Bohumilovi, aby své světy hezky oslavili a aby byli nadále miláni nejen bohu, ale i nám.

František (4. 10.) je

světkem svatého Františka z Asisi. Pověděl se tak ale onen dotyčný nejmenoval. Jeho jméno znalo Giovanni Bernadone a byl to moc jikovní a chytrý chlapec, který se naučil bůha francouzsky a tak mohl světu tatáckovi pomáhat s obchodní korespondencí. Ten ho proto láskyplně nazýval Francesco - tedy Francouzek (pro informaci: Francese - ti Franče - je italský Francouz).

Ale

chlapeček vyrostl a jak to tak bůh, mladý, hezký, bohatý, chytil se partičky kamarádů - v jejich krámmi ze široka daleka ho zdravili a samozřejmě, že jednu sukni nenechal na pokoji. Takový život ovšem není - nic zdravého, že. A tak se stalo, že "Francouzek" velmi onemocněl. Když už to s ním vypadalo bledě, šel se v zoufalství pomodlit do kostela San Damiano - a tu se stal zázrak. Promluvil na něj obraz ukázaný Krista a požádal ho, aby dal ten kostel opravit. Na Františka to udělalo takový obrovský dojem, že prodal všechno otcově zboží - a peníze použil na opravu kostela. To ovšem byla poslední kapka a Francesco v tatánek to nevydržel. Synka vyhnal - ten se sice uzdravil, ale stal se z něho ebrák.

Jak

se papežek, náměcký, pro náměcký, pro náměcký. A tehdy František pochopil, že bohatství není - všechno a že existuje spousta lidí - a zkrátka, kteří potřebují pomoc. Zatočil tedy papežek Františka - který existuje dodnes a klade si za život v prostotě a chudobě a pomoc bližním. Jelikož byl František v podstatě moc hodný člověk a miloval zkrátka, stal se jejich patronem, a dnešní den byl vyhlášen Mezinárodním dnem zkrátka. A nebudete tomu věřit, ale papež Jan Pavel II. jej v roce 1979 prohlásil za patrona ekologů. Slavně tu jmenovat nebudu, to by bylo na knihu. Každá si jistě na náměcký vzpomeneme. Já například kladu na skvělého Františka Filipovského

Eliáška

(5. 10.) toto hezké jméno je českou formou jména Alábita, která je původu hebrejského. Původně znalo Eliášebet a znamenalo "žít je máj pšaha". V českém kalendáři jsou uvedeny pro zajímavost májové uvěšt, které dalším formou tohoto jména je Isabela. Jsou to jména královská. Na jimi dříve jinými prošla Eliáška Pšahemyslovna - matka našeho otce Vlasti, Karla Átvrtého. Jejím manželstvím s Janem Lucemburským ovšem nijak Ástně nebylo. Prostě taková to domácí násilák - jak vyjít. Dokonce pšahem ná-m musela chudák Eliáška uprchnout a skrývat se u svého zetě Jindřicha Bavorského. Nakonec osamocena umřela. Dalším nájm - Eliáškou byla Eliáška zvaná Rejka, která byla manželkou českého krále Václava II. Královskými jmény jsou i další formy tohoto jména - tedy Alábita a Isabela. Ty ovšem dnes svátek nemají a tak o nich má zas jindy. Popšahme tedy krásně a nášně Eliáška jm hezké den a pšahemnou oslavu - a jestli se jim bude chtít, mohou na svátek Alábity oslavovat znovu.

Hanuší (6. 10.) v

dnešní době nemá moc Ástně jméno - ale zase pšahemicház - do mády. Jeho původ je v německém jméně Johannes - tedy Jan; jeho drobná lina je Hannes (Áili Honzák), která Áto jméno Ástně zmáka - a tak jsme zšali Hanuše. Jestli Á pozorně Átete naše povědně - o jménech, pak věte, Áe Jan pocház - ze hebrejského jména Jochanán, tedy "žít je milostivý". Nu, dejme tomu. U nás se proslavil Mistr Hanuší, který - podle pověsti - sestrojil Staromátský orloj. Potě, co ho prašat - radně dali "z věnosti" oslepit, aby uš nikdy nikde nemohl podobně dálo sestrojiti, nechal se k němu Mistr Hanuší pšahemivěst a chod orloje jim zastavil. Trvalo Áte, než ho (tedy orloj) zase opravili, aby dál mohl fungovat a ukazovat Áas a aby mohlo dvanáct apoštolů vykukovat nejen na Prašany, ale pšahemdevěm na davy nadšených turistů. Hanuší nám tu v dnešní době zbylo asi 400 - tak jim popšahme, aby si své své svátek hezky ušili.

Justána (7. 10.) máj

jméno pšahemnejméněm v českých luzách a hájích (a moravských a slezských) neobvyklé. Toto jméno pocház - z latiny a dalo by se pšahemlošit jako spravedlivý. V dávných dobách národněho obrozeně se toto jméno pšahemekládalo jako Pravomila, nebo Pravoslava. Samo sebou, Áe existovala i svatá Justána - která byla - jak tak Á jinak - mušednic - a byla uměna v r.300 v Padově, pšahem velkým pronásledovně - kšesně. Tam Á tak Á stojá - mohutně kostel vybudován v Ájestěm stoletě - a Justáně zasvěceně. Jinak, jak ji Á zde by o Áeno, Justáně u nás moc nešije - ale v anglofonních, Ái frankofonních zemích jí šije dost. Ale i tšm, která Ášij - u nás - blahopšahme.

Pšahemich